

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 9. februar 2009.
Kontor: Kommunal sundhed
J.nr.: 2009-1433-363
Sagsbeh.: hnm
Fil-navn: FT-spm-184-varmestuer

Besvarelse af spørgsmål nr. 184 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 6. januar 2009.

Spørgsmål 184:

"I rygelovens § 13 blev der indføjet en dispensationsmulighed for rygeforbuddet for væresteder og varmestuer. Ministeren bedes oplyse, hvem der har beslutningsmyndighed til at afgøre, om der må ryges eller ej i de enkelte tilbud og finder ministeren det i orden, at det er brugerrådet i det enkelte tilbud, der har beslutningsretten?"

Svar:

Rygeloven, dvs. lov nr. 512 af 6. juni 2007 om røgfri miljøer, indeholder ingen dispensationsmuligheder.

De regler for rygning, der gælder for væresteder, varmestuer og lignende, fremgår af Ministeriet for Sundhed og Forebyggelses standardbrev af 20. maj 2008, der ligger på ministeriets hjemmeside: www.sum.dk, ligesom dette brev blev fremsendt til Folketingets Socialudvalg i forbindelse med min besvarelse af spørgsmål 309 fra Socialudvalget. Med besvarelsen af dette spørgsmål fulgte ligeledes ministeriets standardbrev af 4. januar 2008 med en beskrivelse af de regler, der gælder for arbejdspladser.

Det følger af lovens § 13, at i væresteder, varmestuer og lignende tilbud til socialt udsatte, hvor der kun er ét opholdsrum for brugerne, kan det besluttes, at rygning er tilladt.

Det er ikke nærmere bestemt i rygeloven, hvem der har retten til at beslutte, om der må ryges eller ej i de enkelte tilbud. Det vil derfor være den myndighed, organisation, ledelse, person eller lignende, der i henhold til lov om social service har ansvaret for det pågældende tilbud, der vil have retten til at beslutte, at rygning er tilladt. Om denne ret vil kunne delegeres til et brugerråd, og om dette i givet fald er i orden, har jeg som sundhedsminister ingen mening om.